
Lubin, 12.01.2011 r.

Urząd Miejski
ul. Kilińskiego 10
59-300 Lubin

dot. zastosowania stawek podatku od nieruchomości od budynków lub ich części

Zgodnie z przepisami Ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych /Dz. U. z 1991 r. Nr 9, poz. 31 z późniejszymi zmianami/ dla budynków lub ich części związanych z prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń przewidziana została preferencyjna stawka podatku od nieruchomości /art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d /, a stawka wyższa dotyczy budynków lub ich części związanych z prowadzenie działalności gospodarczej oraz budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej stawkę wyższą /art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b /.

Zdaniem oddane w najem budynki lub ich części innym podmiotom gospodarczym prowadzącym działalności w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych należy zakwalifikować do niższej stawki tj. 4,27. Natomiast powierzchnie oddane w najem dla podmiotów prowadzących inną działalność nie związaną z udzielaniem świadczeń zdrowotnych do stawki wyższej tj. 21,05 zł.

Zwracamy się z prośbą interpretacje czy prawidłowo zastosowaliśmy w złożonej Deklaracji na podatek od nieruchomości rok 2011 wymienione stawki.

Z poważaniem

Lubin, 24.01.2011 r.

**Prezydent
Miasta Lubina
ul. Kilińskiego 10
59-300 Lubin**

dot. pisma FN.3120.22.1.2011

W odpowiedzi na pismo w nawiązaniu do naszego pisma z dnia 12.01.11 r. informujemy, że zgodnie z art. 53.1. Ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej z późniejszymi zmianami, będąc samodzielnym zakładem gospodaruje samodzielnie powierzonym w nieodpłatne użytkowanie mieniem i wynajmuje nie używane budynki lub ich części innym podmiotom.

W związku z powyższym wśród podmiotów, którym wynajmowane są budynki lub ich części są podmioty gospodarcze prowadzące działalność:

- w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych np. prowadzenie praktyk lekarskich /okulistycznych, onkologicznych, ortodontycznych, alergologicznych/, dializoterapii, na działalność krwiodawstwa i pogotowia ratunkowego
- nie związaną z udzielaniem świadczeń zdrowotnych np. zakład fryzjerski, kiosk, sklep ortopedyczny itp.

Zgodnie z przepisami Ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych /Dz. U. z 1991 r. Nr 9, poz. 31 z późniejszymi zmianami/ dla budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń przewidziana

została niższa stawka podatku od nieruchomości /art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d /, a stawka wyższa dotyczy budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej /art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b /.

Zdaniem , oddane w najem budynki lub ich części innym podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, należy w rozliczeniach zakwalifikować do niższej stawki tj. 4,27, tak jak pomieszczenia związane z prowadzeniem działalności w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. Natomiast powierzchnie oddane w najem dla podmiotów prowadzących inną działalność nie związaną z udzielaniem świadczeń zdrowotnych do stawki wyższej tj. 21,05 zł.

Zwracamy się z prośbą o interpretację czy prawidłowo zastosowaliśmy wymienione powyżej stawki w złożonej Deklaracji na podatek od nieruchomości rok 2011.

W załączeniu przesyłamy wymagane oświadczenie zgodnie z art.14b § 4 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacji podatkowej /tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz.60 ze zm./ oraz potwierdzenie wniesienia opłaty za wydanie interpretacji art. 14f §1 cytowanej Ustawy.

Z poważaniem

Lubin, dnia 22.02.2011 r.

FN.3120.22.1.2011

.....
.....
59-300 Lubin

Interpretacja indywidualna

Na podstawie art.14j §1i §3 w związku z art.14b i art.14c § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jedn.Dz.U. z 2005 r. Nr 8,poz.60 ze zm.) - organ podatkowy

postanawia

uznać, że stanowisko w Lubinie, zaprezentowane we wniosku z dnia 12.01.2001 r., uzupełnionym pismem nr z dnia 24.01.2011 r. o wydanie interpretacji podatkowej dotyczącej stosowania właściwej stawki podatku od nieruchomości do wynajmowanych budynków lub ich części :

- podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych i
- podmiotom nie związanym z udzielaniem świadczeń zdrowotnych -
jest prawidłowe.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 12.01.2001 r. uzupełnionym pismem nr z dnia 24.01.2011 r. w Lubinie zwrócił się do Prezydenta Miasta Lubina o wydanie interpretacji podatkowej dotyczącej stosowania właściwej stawki podatku od nieruchomości do wynajmowanych budynków lub ich części podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych i podmiotom nie związanym z udzielaniem świadczeń zdrowotnych. Opisuując ten fakt podatnik podał, iż będąc gospodaruje samodzielnie powierzonym w nieodpłatne użytkowanie mieniem i wynajmuje nie używane przez budynki lub ich części innym podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą. Podmioty te prowadzą działalność gospodarczą :

1. - w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych np. prowadzenie praktyk lekarskich (okulistycznych, onkologicznych, ortodontycznych, alergologicznych) dializoterapii, na działalność krwiodawstwa i pogotowia ratunkowego,
2. - nie związaną z udzielaniem świadczeń zdrowotnych tj. zakład fryzjerski,kiosk, sklep ortopedyczny itp.

Zdaniem w Lubinie, oddane w najem budynki lub ich części innym podmiotom gospodarczym, prowadzącym działalność w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, należy opodatkować preferencyjną stawką podatku od nieruchomości tj. 4,27 zł, od 1 m² powierzchni użytkowej tj. jak pomieszczenia związane z prowadzeniem działalności w zakresie świadczeń zdrowotnych, zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej w Lubinie Nr I/06/10 z dnia 30 listopada 2010 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na terenie Gminy Miejskiej Lubin.

Natomiast powierzchnie budynków lub ich części oddane w najem podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą nie związaną z udzielaniem świadczeń zdrowotnych stawką najwyższą tj. 21,05 zł. od 1 m² powierzchni użytkowej (zgodnie z w/w uchwałą).

Po rozpatrzeniu wniosku organ podatkowy wyjaśnia, co następuje:

Na podstawie art. 14j w związku z art. 14b Ordynacji podatkowej, stosownie do swojej właściwości m.in. prezydent miasta na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Składający wniosek podatnik zobowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego oraz własnego stanowiska w sprawie.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych ¹⁾(tekst jedn. Dz.U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.) - budynki lub ich części związane z prowadzeniem działalności w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, zajęte przez te podmioty udzielające tych świadczeń - korzystają z preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości.

W celu określenia jakie budynki lub ich części podlegają opodatkowaniu na podstawie powyższego przepisu określić należy czym jest „świadczenie zdrowotne”. Pojęcie to uregulowane zostało w art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (tekst jedn. Dz.U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 ze zm.) - świadczeniami zdrowotnymi są działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne, wynikające wprost z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania, związane z : badaniem i poradą lekarską, leczeniem, badaniem i terapią psychologiczną, rehabilitacyjno-leczniczą, opieką nad kobietą ciężarną i jej płodem, porodem, położeniem oraz nad noworodkiem, opieką nad zdrowym dzieckiem, badaniem diagnostycznym w tym z analityką medyczną, pielęgnacją chorych, pielęgnacją niepełnosprawnych i opieką na nimi, opieką paliatywno-hospicyjną, orzekaniem i opiniowaniem o stanie zdrowia, zapobieganiem powstawaniu urazów i chorób poprzez działania profilaktyczne oraz szczepienia ochronne, czynnościami technicznymi z zakresu protetyki, ortodoncji, czynnościami z zakresu zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze. Ustawa o świadczeniach zdrowotnych odróżnia świadczenia zdrowotne od środków im towarzyszących. Ustawodawca jednoznacznie przypisał stawkę przewidzianą w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d tylko dla budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń.

Świadczenia te mogą być udzielane przez zakłady opieki zdrowotnej oraz przez osoby fizyczne wykonujące zawód medyczny lub przez grupową praktykę lekarską, grupową praktykę pielęgniarek i położnych (art. 4 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej).

Nie wystarczy zatem sam związek budynku lub jego części z działalnością polegającą na udzielaniu świadczeń zdrowotnych, aby możliwe było ich objęcie preferencyjną stawką opodatkowania.

Budynek lub jego część musi służyć wykonywaniu tak określonej działalności, co oznacza, że muszą być w nim wykonywane świadczenia zdrowotne.

Nie będą objęte preferencyjną stawką podatku od nieruchomości pomieszczenia (części budynku) nie przeznaczone do udzielania świadczeń zdrowotnych.

Mając na uwadze powyższe stanowiskow Lubinie, należy uznać za prawidłowe. Gdy budynek lub jego część związany jest z prowadzeniem świadczeń zdrowotnych i zajmowany jest przez podmioty udzielające świadczeń zdrowotnych podlega opodatkowaniu stawką 4,27 zł za 1 m² powierzchni użytkowej. W pozostałych przypadkach stosować należy maksymalną stawkę, określoną w art.5 ust.1 pkt 2 lit.b tj;21,05 zł za 1 m² powierzchni użytkowej.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art.14b § 2 ustawy Ordynacja podatkowa , niniejsza interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę oraz stanu prawnego obowiązującego w dniu sporządzenia wniosku.

Na niniejszą interpretację przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu a przypadku nie udzielenia odpowiedzi – 60 dni od daty wezwania do naruszenia prawa.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich: 1) dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi (Dz.Urz.WE L 368 z 17.12.1992 r.) , 2) dyrektywy z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz.urz. WE L z 20.07.1999). Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne; tekst jedn.Dz.U. z 2002 r. Nr 9,poz.84 ze zm.)